

Tot regeling der saamsmelting in de Kerk van Berkel wordt een comm. benoemd.
Enkele Kerken hebben vragen aan de Classis, die bevredigend worden beantwoord.
De vergadering wordt 's avonds te ruim 8 uur, met dankzegging door Dr. Vonk gesloten.

Belanghebbenden wordt voorloopig bekend gemaakt: dat het Admissie-examen voor de Theol. School te Kampen D. V. aanvangt zal Dinsdag 20 Sept. 1892, des voorm. ten 9 ure.

Oproeping ter Provinciale Synode.

Namens de kerkeraden der Gereformeerde kerken A. B. en C. van Middelburg wordt aan de respectieve classes in de provincie Zeeland bericht, dat de Provinciale Synode D. V. zal gehouden worden op 24 Augustus e.k. te Middelburg ten 10 ure (Kerkgebouw Bogardstraat). Voorstellen worden ingewacht bij den ondergeteekende tot 4 Augustus.

Namens de voorn. kerkeraden,
J. D. v. d. VELDEN.

De Kerkraad der Ger. kerk van Ophoven zoekt voortaan alle brieven, bladen, stukken, den Kerkraad betreffende op te zenden aan den Heer C. Pieneman.

Buitenland.

Rusland. Een merkwaardig stuk over de secten in Rusland.

De bekende Pobedonoszew, opper-procureur van de H. Synode der Grieksch-orthodoxe kerk, heeft in een officieel orgaan der Russische regering een verslag over den toestand van genoemde kerk in de wereld gezonden. Dit stuk is een belangrijke bijdrage tot de kennis van den toestand van het groote Russische rijk, uit een kerkelijk oogpunt beschouwd.

De procureur der Synode klaagt er in de eerste plaats over dat de propaganda van de secten en de niet rechtzinnige kerken toeneemt. De vijanden van de kerk en van den Staat weten, volgens Pobedonoszew, te speculeren op de onwetendheid der Russen in godsdienstige zaken. De groote meerderheid der boeren kan nog niet lezen, kent de gebruikelijke gebeden niet, verstaat den inhoud der gebeden niet en verstaat evenmin de betekenis der kerkelijke handelingen en gebruiken. Toch wordt de innigheid van het geloof der Russische natie genoemd. Men zou denken, dat uit de erkenning van groote onkunde van de zijde der Grieksch-bijdelers, de aansporing volgen moest om er voor te arbeiden, dat in de eerste plaats een einde komt aan de jammerlijke onkunde des volks. Doch vóór alle dingen moet volgens P. tegen de secten gestreden worden. Vooral heeft hij het gemint op de Stundisten; terwijl de burgerlijke macht aangewezen wordt, als geschikt om de geestelijke in den strijd tegen de sectarissen te steunen. Gratis verspreiding van boeken en brochures, die de Grieksch kerk verdedigen en benoemen van geestelijken, die goed ontwikkeld en hoogst zedelijk zijn, is een middel om het sectarisme in plaatsen, waar het propaganda drijft, tegen te gaan. Jammer maar dat de goed ontwikkelde en hoogst zedelijke geestelijken in de Oostzee-provincies steeds steun gezocht hebben bij den sterken arm der overheid, om hun doel, de Lutherschen van hunne kerk afval te maken, te bereiken. Het adres der Evangelische Alliantie, ten doel hebbende om voor vrijheid van conscientie te pleiten, beschouwt de opper-procureur als een poging om aan de Russische kerk en nationaliteit krachten te ontnemen, door hen te bezien met een vreemde geest en een vreemde verstandelijkheid en zedelijk bewustzijn in te gieten.

Met vreugde wordt het feit begroet, dat onder het Czechische volk de beweging tot terugkeer in de nationale kerk van Cyrillus en Methodius (welke volgens de overlevering tegenwoordigders der Grieksch kerk waren) toeneemt, en dat een aanzienlijk getal boeken in den geest der Grieksch-orthodoxie geschreven in de Czechische taal het licht zag.

Maar nu moest de Boheemische regering eens dezelfde houding tegenover de propagande der Grieksch kerk aannemen, als de Russische aannemt tegenover de Roomsche en Luthersche kerken! Welk een geklaag zou men dan vernemen! Volgens Pobedonoszew is de kerk eenvoudig een middel om de orde in den staat te handhaven of een patriotisch instituut.

Aangaande de Stundisten bericht de opper-procureur, dat zij zonder vrees ook openlijk optreden: »Zij critiseren in hunne Zondagse conventielen de prediking der Grieksch-geestelijken, noemen ze Godalasteraars... zij drijven openlijk den spot met het orthodoxe geloof, de heiligen beelden en de sacramenten en eemige van hen loochenen de Godheid van Christus en het sacrament van den eelt, daar zij slechts den eelt in den geest erkennen. Onder de Stundisten zijn ook profetessen opgetreden.» Hunne leer gronden der Stundisten op socialistische en communistische grondregels en verzekeren, dat na der tijd geheel Rusland tot hunne leer zal zijn overgegaan, zoodat dan de kerken en de geestelijkheid kninnen worden opgeheven, terwijl dan algemeene broederschap ingevoerd en alle eigendom gemeen goed wordt.» De opper-procureur mistent het Stundisme, volgens onze meening, al kunnen wij begrijpen hoe hij tot dit oordeel komt. Secten als het Stundisme, rekenen niet met de historische ontwikkeling der kerk. Zij willen tot het tijdperk der eerste Christelijke kerk terug, maar daarom staan zij nog niet op het standpunt van het socialisme.

Daarna spreekt P. over den voortgang van de doolier van Paschko, welke in Petersburg, en wel bij voornamste dames, haar middelpunt heeft. »Gelijk bekend is, zijn de grondslagen van alle genoemde secten de zelfde; alle doen zij zich door hun verloocheening der orthodoxe kerk, hare sacramenten, gebruiken en hare geestelijkheid kennen.»

Wonderlijk genoeg klaagt P. over de »onverdraagzaamheid» en »het fanatisme» der Roomsche kerk, die het »bijzonder op de orthodoxe kerk en hare kerkde voorzien heeft.» »Zij ontroof de orthodoxe kerk niet weinig schapen, zoodat in het Oosten als in de Slavische landen van Europa, terwijl zij er op uit is om de orthodoxe ook in ons vaderland aan zijne westelijke grenzen te verzwakken.»

De propaganda der Protestanten doet voor die der Roomschen weinig onder, terwijl het verwerpen wordt de verwoestende elementen van het sectewezen in Rusland gebracht te hebben. Maar het licht der waarheid flitender voor de Grieksch kerk weder op, zoodat in den

arbeid van geleerde navorschers als in de conferentie van Anglicaansche bisschoppen, die in 1888 de hoop uitspraken dat een meer innige gemeenschap der Anglicaansche kerk met de Oostersche zou tot stand komen. Omtrent het reeds aangehaalde adres der Evangelische Alliantie, zegt P., dat het noodig geweest is, zulke pogingen eens en voor altijd af te weten, en de vertegenwoordigers van het uiterste Protestantisme de ware oorzaak van het huichelachtig weklagen over de onverdraagzaamheid der Russische kerk en de Russische regering duidelijk te maken. Het bekende geschrift van Dalton wordt een »schotschrift» genoemd, terwijl »emigranten uit de Baltische provincien, die door de nieuwe orde, welke aldaar door een gezonde politiek ingevoerd is, verbitterd zijn», aangeduid worden, als de mannen die aanleiding zijn, dat een weefsel van leugens »omtrent de Grieksch kerk verbroedert wordt.» »Onze kerk wordt niet gedreven door haat en boosheid, trots alle beschuldigingen uit het vijandelijke leger. Nergens in Europa verheugen zich vreemde confessions in zulk een uitgebreide vrijheid als te midden van het Russische volk, hetwelk, volgens zijn aard, het zijne vasthoudend, in vrede met elke andere confesie leven wil, wanneer deze ook maar slechts vrede op het oog heeft.

Hoe vreemd het ook klinken moge, deze uitdrukking van Pobedonoszew is overtenkomstig de waarheid, als men maar goed verstaat wat zij te kennen geeft. Het is waar dat in Rusland een niet-Grieksch kerk vrijheid heeft van godsdiensttoefening; maar wanneer men een Luthersche bijv. met schoone beloften heeft bewogen om zijne kerk vaarwel te zeggen en tot de Grieksch kerk te gaan, en deze later berouw krijgt over den gedachten stap en een Luthersche predikant hem tot het H. Avondmaal toelaat, dan wordt zulk een predikant naar Siberie verbannen. Zoo verstaat Pobedonoszew het, als hij er van spreekt, dat de Russische kerk het hare wil houden. Zij wil vrede houden met alle andere gezindten, maar dan moeten deze vrede mede hebben, dat hare leden door fraaie beloften worden verleid door de Grieksch geestelijken en de overheidspersonen, om hunne kerk ontrouw te worden, terwijl elke waarschuwing daartegen beschouwd wordt als lastering tegen de Grieksch kerk.

In één woord, de Grieksch kerk mag propaganda maken; zij gebruikt daarbij het geld en de macht van den staat, maar een andere kerk mag zich daartegen niet verweren.

En bij al dit drijven zal men in Rusland gewaar worden, dat men het doel, dat men zich voorstelt, op den weg waarop thans gewandeld wordt, niet bereikt. Inwendig wordt de toestand door de maatregelen der laatste jaren verzwakt, terwijl juist de beste elementen uit Rusland worden gedreven, of worden verbitterd. Wat de bladen bijna dagelijks mededeelen omtrent de vervolging van Luthersche predikanten, die wenschen te waken over de kerk, geeft ons recht om te zeggen, dat de Russische leiders handelen alsof het: »niet door kracht, niet door geweld», niet voor hen in Gods Woord geschreven is.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

DE STALJONGEN.

Een nieuwe post.

XVII.

Toen Kees den volgende morgen wakker werd, stond de zon reeds hoog in de lucht. 't Kosste hem eerst moeite te begrijpen, waar hij zich eigenlijk bevond. Doch weldra kwam hem alles weer voor den geest, wat er den vorigen avond en nacht was gebeurd. Hij stond op; in orde te brengen had hij niet veel, want hij was in zijn kleeren gaan slapen, hoofd- en voetsleds uitgezonderd.

Een oogenblik later verscheen de juffrouw, die Kees gereed en gekleed vindend, hem met zich meenend naar de huiskamer, waar ook de stalbaas zat. De jongen moest nu al zijn wervaren vertellen en toen hij van den schrik verhaalde, dien hij op zolder had doorgestaan, sprak de baas:

»En wat hadt ge nu eigenlijk zoo hardop te praten?»
»Ik heb gebeden, mijnheer!» sprak Kees.
»Ik was bang en bedroefd en ik vroeg onzen lieven Heer mij te helpen?»
»Dat is dan wel gebeurd ook.»
»Ja, mijnheer!» zei Kees; »en ik bedank de juffrouw en u ook wel.»

Het eerste wat Kees na te zijn verzadigd en verkwikt, deed, was, dat hij eens ging zien of vader al thuis was gekomen. Hij had de juffrouw beloofd haar te komen vertellen hoe 't stond en keerde dan ook weldra terug met het bericht, dat de deur nog gesloten en vader nog altijd niet thuis was.

»Dat ziet er gek uit, jongen», sprak de baas die 't gehoord had, »ik zal zelf eens zien of ik niet wat anders kan te weten komen.»

Reeds na een uur kwam de stalbaas terug, die rechtstreeks naar de politie was gegaan, en daar dan ook dadelijk gehoord had wat hij weten wilde.

De vader van Kees was, zoo vernam de koetsier, den vorigen avond van zijn werk gegaan en weldra beschouwen geraakt. In dien toestand was hij in 't water gevallen en eerst na veel moeite gered. In 't gasthuis zou men er wel meer van weten. Daar ging de baas dan ook heen, maar slechts om te vernemen, dat de drenkeling, welke den vorigen avond gebracht was, reeds eenige uren na zijn aankomst was gestorven.

't Was met deze treurige boodschap, dat de baas na een paar uren terugkwam. Kees wist niet wat hij hoorde. Dat had hij zich nooit kunnen voorstellen. Nog dienzelfden dag moest ook hij in het gasthuis komen om het lijk te herkennen en allerlei vragen te beantwoorden omtrent den naam, den voedsel en de woonplaats en zoo meer van hem, die zoo plotseling was weggenomen. Kees vertelde wat hij wist, doch 't scheen hem alles een droom toe. Alleen begreep hij dat hij nu alleen stond.

Midden uit zijn zondig leven, nog beneveld door den sterken drank, ja geheel onbewust van wat met hem gebeurd was de dronkard de eeuwigheid ingegaan, waarvan ons gezegd wordt, dat daarin geen dronkard het koninkrijk Gods beerven zal. Op dit oogenblik besefte Kees daarvan echter minder. Alles was zoo haastelijk geschied; er had nooit liefde tusschen vader en zoon bestaan; in den laatste tijd waren zij elkander haast niet en Kees wist zelf nog te weinig van den ernst der eeuwigheid om daaraan aanstonds te denken. Misschien

zijn wel vele jonge lezers, om andere redenen, in dat laatste hem gelijk.

Toch gevoelde onze vriend zich bitter droef over den dood van den eenigen bloedverwant dien hij had, en tegelijk eensaam en verlaten, als iemand die nu gansch alleen op de wereld staat en voor zich zelf heeft te zorgen. Nagelaten had de vader zoo goed als niet en Kees had reeds zooveel wijsheid opgedaan, om te begrijpen, dat hij op eigen beenen zou moeten staan.

Dat begreep de stalbaas ook, bij wien Kees nog blijven mocht. Toen echter de begrafenis en wat er meer was, was afgelopen — waarbij de arme jongen al zeer weinig troost van wien ook ontving — vroeg hem de baas wat hij nu verder dacht te doen.

»Ik weet het niet», sprak Kees verlegen, »kon ik hier maar blijven.»

De baas dacht even na en liep toen naar zijn vrouw, om haar te vragen wat haar er van docht: »'t is een vreemde jongen», sprak hij, »wie weet wat we in huis halen?»

»Ik zou het toch doen», was 't antwoord, »een jongen die in den nacht opstaat om te bidden kan geen deugniet zijn. Er is in dien jongen iets waardoor ik hem vertrouw.»

»Probeer het althans eens met hem?»

De baas kwam terug en sprak toen: »Nu, wat mij betreft is 't goed. Maar ge moet als staljongen beginnen. Past ge goed op, dan zullen we zien wat er van u te maken is.»

Aldus werd afgesproken en reeds denzelfden dag trad Kees in zijn nieuwen werkring, die inhield dat hij den stal moest schoonhouden, voor de paarden zorgen, en nog veleer dat »wel leeren zou» zooda de baas zei.

(Wordt vervolgd.)

Een wonderlijke vogel.

II.

De Toekan schijnt te denken: verscheidenheid van spijis doet eten.

Daarom zoekt hij de zijne dan ook niet enkel onder de zoogenaamde Mangrove-boomen, die in grooten getale aan de zeekust groeien, maar is ook zeer belust op de eieren van andere vogels. Hij kan met behulp van zijn langen bek die eieren gemakkelijk bereiken, al liggen ze ook in de holten van rotsen of van boomen. Ook brengt hij wel eens een bezoek aan hangende vogelnesten. Die bouwen de vogels in de warme landen om beveiligd te zijn tegen apen en andere vijanden. De nesten hangen dan aan de twijgjes van een vooruitstekend tak.

De Toekan echter is niet verlegen. Hij steekt zijn bek in een opening, welke zulke nesten op zijn hebben en haalt er voorzichtig een ei uit. Is het hem gelukt er een machting te worden dan houdt hij 't voor een oogenblik met de punt van zijn bek vast, werpt dan plotseling den kop achterover en laat zoo 't lekker hapje in zijn keel vallen, heel netjes en behendig. Gij ziet dus dat de groote bek, die zoo wanstaltig schijnt, toch allereerst uitnemend dienst doet om den bezitter te voeden.

Doch die lange, sterke bek of snavel dient nog voor meer.

Ik zei zoo even, dat de apen belust zijn op eieren; natuurlijk ook op die van de Toekans en kunnen zij geen eieren krijgen dan lusten zij de jongen, die er uit zijn gekomen, ook wel. Zij doen dan ook al hun best om eieren of jongen, die in holten van boomen liggen, te kapen. Maar de Peperdief heeft daar even natuurlijk veel tegen en houdt wacht. Den heelen dag springen en buitelen de apen door 't bosch en zijn op den loer. Zoodra echter komt er een niet wat dicht bij het nest of de Toekans vliegen toe, en dan ontstaat er een geweldige gevecht. De apen slaan pooten en nagels uit; de Toekan pikt onbarmhartig met zijn ijssterken bek den apen in 't vleesch, en heeft het voordeel dat hij al vliegende telkens van een anderen kant kan aanvallen. Dat de apen dan niet veel eieren of jonge vogels te smullen krijgt begrijpt gij, en ook dat de Heere niet zonder doel alweer den Toekan zoo'n grooten snavel gaf.

(Wordt vervolgd.)

HOOGERHIEK.

Ingezonden Stukken.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Centrale Diaconale Conferentie der Gereformeerde Kerken A.

Het comité brengt ter kennis van alle Diaconen der Gereformeerde Kerken dat, in overeenstemming met het besluit der 48 conferentie 24 Sept. 1890 te Arnhem aangewezen, zoo de Heere wil, de 5e jaarlijkse vergadering in de eerste helft der maand September te Utrecht zal worden gehouden. Ten vorigen jare werd in onze kerkelijke organen medegedeeld, welke redenen het comité deden besluiten toen niet aan te komen, en mocht het, behoudens een enkele uitzondering, algemeene instemming in deze ontvangen.

De aanstaande conferentie mag als zeer belangrijk worden getoetst met het oog op de algemeene afgebeden en nu door 't Heeren goedheid tot stand gekomen vereniging der beide groepen van, tot hertoe in verwijdering levende Gereformeerde kerken onzes vaderlands.

Het vraagstuk der armenzorg in het algemeen en der kerkelijke armenzorg in het bijzonder, eischt nog steeds, en in den tegenwoordigen nood der tijden, meer dan ooit een gemeenschappelijk overleg en biddende overweging. Wat toch in sommige gemeenten teerge wordt aangegeven, wordt in andere ten eerste afgekeurd, en al kan een vergadering als de onze geene voor allen bindende besluiten nemen, zij kan toch door onderlinge samenspreking, geleid door Gods onfeilbaar Woord en onze Gereformeerde Kerkenordening, conclusies nemen, welke voor meere plaatselijke kerk tot handleiding kunnen dienen. Ook de vorige samenkomsten hebben voor vele gemeenten op verscheidene wijzen reeds praktisch nut gehad.

Is het nu nog steeds de Diaconale conferentie der kerken A, de aanstaande vergadering zal uit te maken hebben, of zij als centrale conferentie zal worden bestemd, dan of het wenschelijker is, tot de stichting van Provinciale Diaconale samenkomsten te adviseren.

Eene algemeene instemming door bijwoning is dus zeer gewenscht, en zal daarom na vaststelling van de agenda, deze aan alle Diaconen worden toegezonden.

Het comité toezicht bij dezen alle Diaconen uit, tot uiterlijk 13 Augustus onderwerpen ter behandeling in te zenden bij den secretaris H. Swagerman Ds., Lijnbaansgracht 293 Amsterdam.

sterdam. Na dien datum wordt de agenda afgesloten.

Nog wordt herinnerd, dat, mede aan het reeds genoemde adres, van nu af opgave wordt verzocht van het aantal en de namen der broederen, welke als afgevaardigden kunnen worden verwacht.

Evenals voorheen kunnen slechts diaconen worden afgevaardigd, hoezeer ook de bijwoning door leeraars en ouderlingen van harte wordt gewenscht.

Een van de leeraars onzer kerken zal een referaat leveren over een op de agenda te vermelden onderwerp, terwijl Prof. De Cock opnieuw ons als kerkrechtelijk adviseur zal ter zijde staan.

Kuste om Christus wil, 's Heeren rijken zegen op onze pogingen tot heil der armen, en schenke God ons ook in dezen arbeid de onmisbare leiding des Heiligen Geestes.

Het comité van de centrale Diaconale conferentie der Gereformeerde kerken A.

B. J. LINDHOLM, voorzitter, Amsterdam.
G. STREUK C., vice-voorzitter, Enkhuizen.
C. F. VON MEDELHOUT, 2e secretaris, Amsterdam.

J. VAN DER LINDEN, Leeuwarden.
H. SWAGERMAN Ds., 1e secretaris, Lijnbaansgracht 293 Amsterdam.
Amsterdam, 20 Juli 1892.

Gereformeerde Gezindheid

Gereformeerde Kerken.

DRIETAL: Vreeswijk. J. H. Houtragers te Kootwijk. C. L. F. van Schelven te Oude Wetering en H. M. van der Vegt te Heerde.

TWEEALLEN: Pomerend. M. H. A. v. d. Valk, cand. te Scheveningen en J. H. M. G. Wolff te Serroskerken. — Keerorden L. Kuiper, cand. te Kampen en J. Veenstra, cand. te Ballo. — Maasland B. G. H. van Kavel te 's Gravenhage en G. Ringmala te Utrecht.

BEIDOPPEN: Tienhoven. J. Schotel te Haarlem A. — Uiduinsteren. J. van Herten te Schoonebeek. — Augustinus. T. Rispens te Himm. — Maasland B. J. L. Impels te Alfen aan den Rijn. — Tienhoven C. A. Schotel te Haarlem. — Middelham. B. Kropveld te Alblasdram. — Harlingen B. J. H. Feiringa te Klundert. — Oosterend. F. J. C. Balhuizen te Scharnegomum. — Loppersum. H. Meijering, cand. te Kampen. — St. Laurens en Gapinge. D. C. P. Sluiter te Vianen. — Zuid-Beierland. J. v. d. Berg, cand. — Pomerend. M. H. A. v. d. Valk, cand. te Scheveningen.

AANGENOMEN: Harderwijk B. L. Spoel te Kampen.

REDAKT: Hoogeveen. A. C. B. Bavinck te Haren woude. — Gerkeloo. S. Boma te Wommels. — Schoonheid. J. van Herten te Schoonebeek. — Veenwoudsterwal. C. A. J. Fokkinga te Houwerzijl. — Oudekerk. J. Fokkinga te Houwerzijl. — Wierland. C. A. B. H. J. Reijl te Amstelveen.

Nederlandse Hervormde Kerk.

BEIDOPPEN: E. C. L. Voorhoeve te Denekamp. — Bunnik. F. G. Pont, cand. te 's Hage. — Gouda. J. W. F. G. G. Pont, cand. te Nieuw en St. Joodland. — Nijmegen en Elshuisen. J. Ph. Hantink fr. te Nieuwerker aan den IJssel. — Dordrecht (Z.H.). C. H. Callenbach te Looen op Zand. — Elburg. W. J. de Nijkerk (Geld.). — Steenwijk. P. F. v. d. Nieuwenhuisen te Woudrichem. — Reerwijk. F. G. Pont, cand. te Utrecht. — Leiden. P. H. Versteegh, te St. Pancras.

AANGENOMEN: Os c. a., J. H. T. te Terheiden (bij Broek).

REDAKT: Deventer. C. J. Niemeijer te Ooster- en Westerblokker. — Bunnik. F. G. Pont, cand. — Wemmel. P. S. Niemeijer te Giesse Oudekerk. — Kerkwerve. F. G. Pont, cand. — Vlieland. A. B. den Boer H. J. te Doelichem. — Alfen aan den Rijn. G. Nijhuis te Veenendaal. — Bunnik. F. G. Pont, cand. te 's Hage. — Poederloren en Loventen. J. K. Angelino te Dill. — De Rijp. P. W. Drijver te Groothuisen.

Plaatsgebrek noodzaakt ons eenige Advertentien tot een volgend nr. uit te stellen.

Advertentien.

Heden overleed na een kortstondig doch smartelijk lijden, tot mijne diepe droefheid, mijn geliefde echtgenoot,
GERRIT JOHANNES SNEI,
in den ouderdom van ruim 61 jaren.
De Heere sterke mij in deze zware beproeving.
Wed. C. M. SNEI.—SARIANTS.
Nigtevecht, 22 Juli 1892.

Ondergeteekende geeft bij dezen den Kerken kennis, dat hij, tot op nadere kennisgeving, als niet-beroepbaar wenscht te worden beschouwd, hoewel bereid blijvende des Zondags de Kerken te dienen.

A. D. C. KOK,
Cand. t. d. H. D. te Schiedam.

Voor de vele en treffende bewijzen van deelneming, zoo van hier als elders onderzonden, tijdens de ziekte en na het overlijden van haren geliefden echtgenoot, betingt de ondergeteekende, ook namens verdere familie, haren hartelijken dank.

Mevr. de Wed. W. F. GEELKERKEN—
NUOGELMANS.

Utrecht, Juli 1892.

Bij ZALSMAN, te Kampen, komt van de pers:

UIT DE SCHRIFTEN,

DOOR

J. VAN ANDEL,

Predikant te Leeuwarden.

Geeft ten voordele van de Kas voor Emerit. Pred., Wed. en Wezen van Pred. der Gereformeerde Kerken in Nederland.

160 bladz. 75 Cent.

Alle Boeken, nemen bestellingen aan en wie 75 Ct. aan den Uitgever zendt, ontvangt het franco p. p.

Utrecht, Juli 1892.

Bij ZALSMAN, te Kampen, komt van de pers:

UIT DE SCHRIFTEN,

DOOR

J. VAN ANDEL,

Predikant te Leeuwarden.

Geeft ten voordele van de Kas voor Emerit. Pred., Wed. en Wezen van Pred. der Gereformeerde Kerken in Nederland.

160 bladz. 75 Cent.

Alle Boeken, nemen bestellingen aan en wie 75 Ct. aan den Uitgever zendt, ontvangt het franco p. p.

Utrecht, Juli 1892.

Bij ZALSMAN, te Kampen, komt van de pers:

UIT DE SCHRIFTEN,

DOOR

J. VAN ANDEL,

Predikant te Leeuwarden.

Geeft ten voordele van de Kas voor Emerit. Pred., Wed. en Wezen van Pred. der Gereformeerde Kerken in Nederland.

160 bladz. 75 Cent.

Alle Boeken, nemen bestellingen aan en wie 75 Ct. aan den Uitgever zendt, ontvangt het franco p. p.

MEYLINK & PIERON, Rozengracht 10-12, Amsterdam. FABRIKANTEN van Brandkasten.

GOUDEN MEDAILLE. Attesten ter inzage.
Een Brandkast, die de vuurproef doorstaan heeft, steeds te bezichtigen.

Orgelhandel. P. VAN LEEUWEN & ZON, Warmoesstraat 73, Amsterdam. RUIME KEUZE in prijzen van f 65, f 85, f 100 etc.

GEUZENSCHOOL, DEN BRIEL.

Met dank aan den Heere en aan de milde gever, ontfingen we voor de te openen »School met den Bijbel» te Brielle, na de verantwoording van 22 Juni tot heden 21 Juli van:

Door A. de G. te B. van G. de B. te A. f 3 76; een arbeider (vader en dochter) f 1; B. te B. f 50; door Ds. J. C. S. te 's H. f 1 25; N. K. te B. f 1; de kinderen K. postm. f 1 25; Ds. R. H. te N. f 5; Meij. H. te Haarlem f 1 50; de kinderen van P. G. v. B. te 's B. f 1; G. J. H. te N. f 1; Ds. V. te O. f 2 50; Wed. P. J. v. B. te N. f 2 50; F. H. te M. f 2 50; N. N. te Middelburg f 2 50; C. W. B. te L. f 2; H. K. te 's Hage f 3; A. V. te M. f 2; familie E. te D. f 4 50; G. B. te Zw. f 1; Dames S. te H. f 5; R. C. dienscrisje te D. f 4; A. Z. te U. (Sprukken 22: 6) f 5; door de Administr. van de Genzende f 16 61; door Ds. V. te M. van N. f 5; en van F. S. W. f 1 25; Meij. B. te Rotterdam f 1; »Ora et Labora» f 12 50; B. M. te Middelb. f 2 50; H. S. Ds. te Amsteld. f 5; O. K. K. postm. Oostwilde f 2 50; Dames S. te A. f 5; fam. M. te A. n.d. R. f 4 25; H. S. te Heerenveen f 1; door N. van 7 dienstboden f 8 50; M. H. F. te L. (Gal. 6: 2) f 10; N. W. te Gron. f 2 50; gev. door R. K. te N. in diaconiecoll. f 1; door J. H. te B. van N. f 5; P. J. B. en eenige vrienden te H. f 7; N. N. te A. coupon f 1 73; N. N. te A. coupon f 1 23 1/2; uit 't busje eener Zondagsschool te A. coupon f 2 97; Z. te Zuidland f 2 50; Meij. V. G. en Ds. V. A. te V. f 60; L. d. H. te W. f 2 50; postm. Woerden f 1; gev. coll. Geref. kerk Uithuizen f 2 50; gev. coll. Geref. kerk Leiderdorp f 1; Ds. H. te O. f 2 50; gev. coll. Geref. kerk B. Maasland f 2 50 en f 1; A. H. te W. f 1; N. N. te D. f 2 50; Meij. de W. H. te A. f 2; H. ter H. te A. f 2 50; Meij. N. v. L. te L. f 10; C. B. te M. f 1; K. P. te L. f 2 50; E. G. te V. f 1; E. F. R. te S. (N.-H.) f 2 50; K. C. v. L. te Z. f 10; W. F. te H. f 1; Meij. W. te D. f 1; J. v. K. te S. f 1; J. H. P. te W. f 1; Meij. v. L. te W. f 2 50; Meij. M. J. H. te H. f 2 50; J. v. G. te D. f 2 50; postm. H. f 2 50; S. A. postm. Breda-Vlissingen f 1; Meij. W. S. B. te Utr. f 1; G. C. te H. »een spaarpennings» f 0 50; door A. v. d. P. te V. f 12 40; Meij. P. te R.-D. f 1; Ds. te W. f 0 50; N. N. »een steentje» f 1; jonged-ver. te Oudorp f 2 51; N. N. te 's H. f 2 50; G. v. H. te B. f 1; een oud-Briellenaar» te G. f 1; B. J. G. te R. f 1; N. B. geb. v. H. te K. f 1; »Hallelujah» te Chaam f 2 50; L. Bekker f 2 50; A. G. postm. Rotterdam »op hoop van navolging» f 60; K. te Z. f 1; Wed. J. de V. te Z. f 1; S. v. L. te B. f 10; door J. V. te S. van P. V. te N. f 1; door Ds. H. W. v. L. te A. van mevr. Wed. W. v. L. f 2 50; A. G. te B. f 2 50; postm. Harderwijk f 0 50; door I. P. van de Chr. Jongel. Ver. te Oudorp f 5; W. te Puiten f 2 50; door M. D. uit 't busje van B. M. te V. f 3; Geref. Jongel. Ver. »Johannes» te Stedum f 5; J. te Vlissingen f 10; H. te R. f 1; P. J. te A. een munthijet van f 10; T. te Tholen f 1; X. te H. postm. Rotterdam f 10; door J. A. E. te F. »een dankoffer na herstelling» van een broeder f 2; J. P. de R. te 's G. f 2; H. v. S. te L. f 0 50; Jonged. Ver. »dient den Heere met blijdschap» te M. f 3 50; Ds. W. M. te V. f 2 50; mevr. de wed. J. W. te H. f 1 50; wed. L. W. te St. M. f 5; H. C. C. te 's Bosch een munthijet f 10; »een jongeling» te D. f 0 50; Geref. Jongel. Ver. te Dieren f 1 2